

**PUHE ULKO- JA SISÄPOLIITTISESTA TILANTEESTA
HODYNKAN LEIRIALUEEN
PUNA-ARMEIJALAISTEN KONFERENSSISSA
HEINÄKUUN 15 pnä 1919**

LYHYT SANOMALEHTISELOSTUS

(Toveri Leninin noustessa puhujankorokkeelle häntä tervehdittiin myrskyisin suosionosoituksin). Toverit, me elämme nyt erittäin suurimerkityksistä ajankohtaa, imperialistisen sodan päättymisen ajankohtaa. Saksasta saavutetun voiton jälkeen kaikki liittolaiset ryhtyivät vuoden 1918 marraskuusta lähtien laatimaan rauhanehtoja, selittäen samalla, että saksalainen imperialismi oli tuhoutunut ja kansat vapautuneet. Kansalliskokous on ratifioinut rauhansopimuksen — on vahvistettu rauha sodan jälkeen, jossa surmattiin rosvouksen vuoksi, saalistuksen vuoksi 10 miljoonaa ihmistä ja tehtiin raajarikoiksi 20 miljoonaa.

Nyt, kun Versailles'in rauha on allekirjoitettu, selviää, että bolshevikit olivat oikeassa: tämä rauha on huonompi kuin Brestin rauha, jonka me aikoinaan solmimme menehtyvän saksalaisen imperialismin kanssa. Nyt käy yhä selvemmäksi, että tuo Versailles'in rauhanteon päivä tulee merkitsemään englantilaisen, amerikkalaisen ynnä muun imperialismin tappiota. Heti rauhan solmimisen jälkeen imperialistit alkoivat jakaa siirtomaita: Englanti anasti Persian, Syyriaa ja Turkkiä jaetaan,— nyt ovat kapitalistimaiden työläisten silmät auenneet näkemään, että tuo sota oli rosvojen sotaa. Ja niin hullunkurista kuin se onkin, on saatu tietoja, että ruhtinas Lvov, nykyään Pariisissa oleskeleva entinen Kerenskin Väliaikaisen hallituksen jäsen, on vaatinut Ententeltä Venäjälle Konstantinopolia ja Mustanmeren salmia, perustellen vaatimustaan sillä, että vain niiden vuoksi Venäjä sotikin — mutta hänen naiiviin vaatimukseensa tietenkin vastattiin, että ne olisi annettu vain entiselle, voimakkaalle Venäjälle.

Kansan pettämiseksi ranskalaiset imperialistit määräsivät Saksasta saavutetun voiton juhlinnan Bastiljin valloituksen vuosipäiväksi, heinäkuun 14:ksi. Ranskan työläiset eivät kuitenkaan tarttuneet siihen onkeen, kahviloiden sekä ravintoloiden palveluskunta julisti heinäkuun 14:ksi lakon — ja tuona päivänä, jolloin koko yleisö tavallisesti huvittelee ja tanssii ulkosalla, kahvilat ja ravintolat olivat suljettuja, joten juhla meni myttyyn. Englannin, Ranskan ja Italian työläiset julistivat yleislakon heinäkuun 21 päiväksi⁸³ — ja voidaan sanoa, että samoin kuin Brestin rauha Saksan kohdalta, niin myös Versailles'in rauha Ranskan ja Englannin kohdalta päättyy kapitalistien tappioon ja proletariaatin voittoon. Samaan Lännen proletariaatin liikehtimiseen viittaavat myös ne vastoinkäymiset, joita Entente kärsi ensimmäisellä, etelä-Venäjälle tekemällään ja toisella, Siperiaan suunnatulla sotaretkellään. Nuo epäonnistumiset osoittivat Lännen proletariaatin olevan meidän puolellamme.

Ja itse Siperian ja Ukrainan talonpoikaistokin, joka aikaisemmin oli Koltshakin ja Denikinin puolesta, on kääntynyt pakkoverotuksen, yltyleisen rosvouksen ja väkivallantehtojen vaikutuksesta heitä vastaan. Nyt on selvää, että Koltshak on mennyttä ja että voitto Denikinistä on lähellä; sen voiton kruunaa proletariaatin voitto Lännessä, sillä Lännessä työläisten liike saa kaikkialla bolshevistisen luonteen, ja vaikka Venäjän Neuvostovalta oli alussa yksin, niin myöhemmin siihen yhtyi Neuvosto-Unkari, Saksassa asiat ovat kehittymässä siihen, että valta siirtyy Neuvostoille, eikä ole kaukana päivä, jolloin koko Eurooppa yhdistyy yhtenäiseksi Neuvostotasavallaksi, joka hävittää kapitalistien herruuden koko maailmasta. (J a t k u v i a s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

*Julkaistu heinäkuun 17 p:nä 1919
„Vetshernije Izvestija Moskovskogo
Soveta” lehdessä 293. numerossa*

*Julkaistaan lehdessä
tekstin mukaan*